

Ali pride do premirja med Kitajsko in Japonsko?

Šangaj, 23. junija. Poroča se, da so se med Japonci in Kitajci začela nova mirovna pogajanja, ki naj naredijo konec nadaljnji vojni. Poročila so dospela v trenutku, ko so Japonci trikrat z zrakoplovi napadli mesto Svatov, v južni Kitajski, in se je pojavil nov spor med Japonci in Zedinjenimi državami. Japonci pooblaščenca, katere je nastavila japonska vlada v severni Kitajski, so se včeraj baje približali kitajskemu vrhovnemu poveljniku Kajšek. Baje se je kitajski vojni minister izjavil, da želi enako Kitajsko kot Japonska mir, toda nobena država neče prva začeti. Med tem je pa ameriški admiral Yarnell poslal dve topničarki pred Svatov, da zaščitita ameriške interese. V ondolnem okraju se nahaja 69 ameriških državljanov. Nadaljna poročila pravijo, da so Kitajci zasedli več mest severno od Jangtse reke in da so bili Japonci prisiljeni k umikanju. Japonci hitijo s pošiljanjem nadaljnjih čet v Šansi provinco. Iz japonskih virov se pa poroča, da nameravajo Kitajci zapustiti začasno glavno mesto Hankov in se preseliti v Jang-Fu, kamor pride general Kajšek v nekaj dneh.

Dobimo loterijo?

Ker vsa znamenja kažejo, da od nobene strani ne bo denarja za pomoč brezposelnim, so mnogi državljani v Clevelandu nasvetovali, da mesto vpelje loterijo. Councilmana Taylor in John Novak iz 23. varde sta stavila predlog, da mesto priredi srečkanje, ki bi prineslo \$5,000,000 v mestno reliefno blagajno. Posamezne srečke bi se prodajale po \$1.00. Prva nagrada bi bila \$100,000. Direktor postav v Clevelandu je izjavil, da ni loterija postavna, nakar mu je councilman Novak zabrusil v obraz: "Ali je postavno, da ljudje stradajo?" Prihodnji ponedeljek bo councilman Novak stavil tožadveni predlog v mestni zbornici.

Predsednikov govor

Nocoj večer govori predsednik Roosevelt potom radia. Kot se poroča bo predsednik posvetil večino svojega govora tujezemskemu položaju in bo zlasti svaril one države, ki napadajo brez vzroka druge. To pomeni, da bo naperil predsednik ost svojega govora napram Rimu, Berlinu in Tokiu. Predsednik bo povedal, da se napadalni narodi nikar preveč ne zanašajo na dobro voljo ameriškega naroda. Predsednikov govor bo razposlan po vsej Ameriki in po vsem ostalem svetu.

Poroka

V soboto 25. junija se poročita v cerkvi sv. Vida Miss Mary Zajc, hčerka Mrs. Mary Zajc, 1133 Addison Rd. in Mr. Rudolph Ottoničar, sin dobro poznane družine Mr. in Mrs. Rudolph Ottoničar, 1110 E. 66th St. Poroka se vrši ob 9. uri zjutraj. Poročno slavnost bo izvršil Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvar. Mlademu paru prav iskrene čestitke in obilo uspeha v življenju.

Prijatelji narave

Seja kluba "Prijatelji narave" se vrši v nedeljo popoldne na Špiljarjevi farmi. Kažipot: Nottingham Rd., naravnost skozi Euclid in Metropolitan park. Na vrhu klanca dobite znamenje in tam zavite na desno. Prva farma na levo je Špiljarjeva.

Japonci pripravljeni za napad na Hankov, glavno mesto Kitajske. 200 bojnih ladij pripravljenih

Šangaj, 23. junija. Več kot 200,000 japonskih vojakov je pripravljenih, nad 200 bojnih ladij je zbranih in 3,000 zrakoplovov čaka, da priredijo skupni napad na začasno glavno mesto Kitajske, Hankov.

In kakih 400 milj proti severu je zbrana nadaljna japonska armada, ki šteje 150,000 mož in ki je pripravljena prodirati v Šansi provinco ter zasedati glavno mesto Sian-Fu.

Ob istem času je japonski minister za tujezemske zadeve obvestil vse velesile, ki imajo svoje misijone, šole in zavode v centralni zapadni Kitajski, da se umaknejo njih podaniki iz dotičnih krajev ali pa jasno označijo na streljah, kateri narodnosti pripadajo. Sicer Japonci ne bodo odgovorni za škodo, ki jo bodo povzročili zrakoplovi.

Kitajci v Hankovu pričakujejo masnega napada od strani japonskih zrakoplovcev, enakih, kot so se zgodili nad mestom

Nankingom, ki je kmalu potem padlo Japoncem v roke. Japonci so uporabili zadnjo poplavo, da so reorganizirali svojo armado.

Včeraj so japonski zrakoplovi vrgli 80 bomb nad mesto Wučov, 180 milj severno od Cantona, kjer imajo Amerikanci in Angličani svoje naselbine. Škoda je ogromna. Japonci trdijo, da imajo Kitajci onodob svoja skladišča za streljivo.

Ameriški admiral Yarnell, ki zapoveduje ameriškemu vojnomu brodogovju v kitajskih vodah, se je včeraj izjavil, da se ne bo oziral na japonska svarila. Ameriško brodogovje bo na mestu, kjerkoli ga potrebujejo ameriški državljani.

Admiral Yarnell je včeraj odpul na bojni ladij Isabel po Jangtse reki zapadno od Nankinga, da nadzira ameriške naselbine. Izjavil je, da je pripravljen vsak čas se potegniti za ameriške interese.

Anglija ignorira potapljanje svojih parnikov

London, 23. junija. Angleška vlada popolnoma ignorira nadaljno potapljanje angleških parnikov v Sredozemskem morju in si prizadeva, da naredi konec vojne v Španiji, da tako lahko pride čimprej do uresničitve prijateljske pogodbe med Anglijo in Italijo. Dva angleška parnika, Glozina in African Trader, sta bila včeraj potopljena od bomb, katere so vrgli zrakoplovci generala Franca. Oba sta bila namenjena s streljivom in orožjem v Valencijo, ki je začelo glavno mesto španske vlade. Bila sta do vrha naložena z vojnim materialom. Nadalje se poroča, da se nacionalisti pripravljajo za večjo ofenzivo na katalonski fronti, da napadejo Barcelono z ofenzivo na severni fronti. Nadalje se poroča iz Madrida, da ima general Franco pripravljenih 50,000 Mavrov za slučaj, da Italijani in Nemci umaknejo svoje čete iz Španije.

Mrs. Albina Novak

Prav prijazne pozdrave nam pošilja iz New Yorka Mrs. Albina Novak, urednica "Zarje," pred odhodom parnika iz New Yorka na potu v staro domovino. Iskreno pozdravlja vse svoje prijatelje in prijateljice v Clevelandu in po širni Ameriki.

Društveni asessment

Članstvo vseh društev, ki pobirajo asessment v S. N. Domu na St. Clair Ave. na 25. dan v mesecu, se naznanja, da se bo ta mesec pobiral asessment v ponedeljek 27. junija in nikakor ne v soboto 25. junija, ker je v soboto svatba v spodnji dvorani. Prosi se članstvo, da upošteva ta opomin.

Predsednik knjižnice

Odbor javne knjižnice v Clevelandu je imenoval velikega ljubitelja knjig in odvnetika Frederick Dorna za predsednika odbora javnih knjižnic v mestu.

Delegatini

Društvo sv. Cecilije št. 37 S. D. Z. je izvolilo za delegatini Mary Ottoničar in Louise Pikš, dve izvrstni in zmožni sestri. Namestnice so: Frances Baraga in Nettie Zarnik.

Piknik slovenske župnije sv. Kristine

Na dobro poznanih Špelkotovih prostorih se vrši v nedeljo piknik faranov priljubljene slovenske fare sv. Kristine v Euclidu. Naši Euclidčani so vsako leto polnoštevilno navzoči na svojem pikniku in tako so objubili tudi za leto. Pri tem pa prav prijazno vabijo svoje sosedje iz Nottinghama in Collinwooda, pa tudi iz Clevelanda. Pridimo torej v nedeljo na Špelkotove prostore. Nekdo bo precej srečen, ker bo dobil \$50.00 v gotovini, ostali pa nekoliko manjše, a vseeno čedne svote denarja v gotovini. Gotovo se vam bo postreglo najboljše, imeli boste pošteno in veselo zabavo. Pridite na piknik slovenske župnije sv. Kristine v nedeljo na Špelkotovih prostorih v Euclidu.

Iz Yellowstone parka

Naša prijateljka Mr. in Mrs. Agnes Zalokar nama pošiljata iz Yellowstone narodnega parka lepe pozdrave. Joe pravi, da je srečal "na cesti" ogromnega srnjaka, kateremu je voščil dobro jutro, potem pa hitro odpeljal naprej. Lepa hvala za pozdrave, Joe in Agnes.

Skupna molitev

Članice društva Carniola Hive št. 493 T. M. so prošene, da se udeležijo skupne molitve nocoj večer ob 8. uri za pokojno Jennie Rojc, katerega truplo se nahaja v Grdinovi mrtvaški kapeli.

Delegatje Blejskega jezera

Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ je izvolilo sledeče delegate za konvencijo SDZ: Frank Pucelj, James Kožel, Joseph Terbižan; namestniki: Frank Fende, John Terlep, John Debelak.

K molitvi

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ se prosi, da se nocoj večer ob 8. uri udeležijo skupne molitve za pokojno sestro Jennie Rejc, v soboto 25. junija pa naj se udeležijo pogreba. Ranjka je bila pred več leti društvena blagajničarka. — Tajnica.

Društvo sv. Kristine

Vse člane in članice društva sv. Kristine št. 219 KSKJ se prosi, da plačajo asessment najkasneje 27. in 28. junija. — Tajnica.

Španski premier obtožil nasprotnike kot izdajalce

Barcelona, 23. junija. Španski ministerski predsednik Juan Negrin se je danes vrnil sem, potem ko se je mudil dva dni v Valenciji in v Madridu. Ob svojem prihodu je napadel svoje nasprotnike, češ, da so lopovi in izdajalci. Rekel je, da prevladuje v španski lojalistični armadi visoka morala in da so ljudje pripravljeni iti do skrajnosti za svojo vlado. "Izdajalcev" se bo pa spomnil, ko pride čas za to. Negrin je prepričan, da bo lojalistična Španija v kratkem zmaga, in tedaj bodo njeni nasprotniki čutili moč sedanje vlade.

9 židov obsojenih, ker so sleparili Slovake

New York, 23. junija. Višja sodnija v tem mestu je spoznala krivim eno žensko in devet židov, ki so sleparili Slovake v Ameriki s tem, da so jim prodajali lote ali zemljišča za pokopališče, parke in stanovanja. Dva obtoženca sta bila oproščena. Obsojeni so sledeči židje: Mrs. Smolens Goldner, Sanford Goldner, Jacob Molitoris, Samuel Pinsky, Valley Stream, Ferd Bauermayer, John Ciranka, Michael Pavala, Herman Ringel in Murray Sheinbart. Sodnijska obravnava je trajala 16 tednov. Židje so osleparili ameriške Slovake za \$2,000,000. Sodnik, ki je krivce obsodil, ni hotel dovoliti varščine, da bi se začasno pustili iz zaporov. Kdaj bodo pa spoznani krivim oni židje, ki so clevelandске Slovence opeharili za \$300,000 s prodajo pokopaliških lotov?

Več verske svobode je nastalo v Mehiki

Mexico City, 23. junija. Med cerkvenimi in državnimi krogi v Mehiki je prišlo do tajnega sporazuma, da se bodo v bodoče vsi medsebojni prepriji prijateljsko poravnali. Posledica te nepodpisane pogodbe je, da dobivajo katoličani v Mehiki vedno več svobodnega gibanja, kot so priznali odgovorni mehičanski katoliški krogi. Samo v dveh državah, v Tabascu in v Chiao so podvrženi katoličani preganjanju, toda se bo položaj tudi v teh dveh državah v kratkem izboljšal. V omenjenih dveh državah ni dovoljeno uradno poslovanje škofov. Med državnimi in cerkvenimi oblastmi v državi Tabasco se sedaj vodijo pogajanja glede polnovnega odprtja katoliških cerkev v državi. Najvišja sodnija republike Mehike je zadnje dni odločila, da postava države Chihuahua, ki dovoljuje samo poročenim duhovnikom opravljati cerkvena pravila, je nasprotna ustavi mehičanske republike.

Srečni farmar

Ko je zamorski farmar Dallas Jordan v Beaufort county, Ohio, včeraj oral zemljo, je izkopal pri tem tri kose zlata, za katere bo dobil \$2,000.00. Zlato je bilo zakopano v zemljo najbrž tekoma civilne vojne.

Ček za \$1,010,000.

Včeraj so izročili predsedniku Rooseveltu ček za \$1,010,000.00, kar je čisti prebitek od plesov, ki so bili vpriporjeni po vsej Ameriki na predsednikov rojstni dan zadnjega januarja. Denar gre v podporo onim otrokom, ki trpijo na ostroški paralizi.

Italija se umakne iz Španije kakor hitro zapre Francija svoje meje napram Španiji

Rim, 23. junija. Med angleškim poslanikom v Rimu in med laškim zunanjim ministrom se je vršil včeraj popoldne dve uri trajajoči pogovor, ko se je razpravljalo glede uveljavljenja angleško-laške pogodbe.

Angleški ministerski predsednik Chamberlain se je izjavil, da pogodba ne more priti prej v veljavo, dokler vprašanje prstovoljcev na španski fronti ni urejeno. Oni, ki pomagajo lojalistom kot oni, ki pomagajo nacionalistom, se morajo umakniti.

Tozadevno so se vršila pogajanja že ves teden in šele včeraj je Italija potom svojega tujezemskega ministra izjavila, da

je pripravljena umakniti laške čete iz španske fronte.

Toda pogoj, pod katerim umakne Italija svoje čete iz Španske je, da mora Francija najprvo obljubiti, da zapre svojo mejo napram Španiji, in da Francija ne sme pripustiti, da prihaja orožje iz tujezemstva preko Francije v Španijo.

Angleška vlada se trudi, da končno pregovori Francijo, da stori, kar zahteva Italija in videti je, da je Francija pri volji ugoditi Italiji. Obenem se bodo nadaljevali dogovori med Francijo in Italijo za prijateljsko pogodbo.

Clevelandski črnci so vpriporili poulične izgrede ob priliki zmage njih rojaka Louisa

Cleveland. — Še danes ni miru med clevelandskimi črnci, ki praznujejo zmago Joe Louisa nad Nemcem Max Schmelingom. Izgredi so se pričeli kmalu po končanem boju v sredo zvečer in črnci še sedaj ne mirujejo.

Zamorske skupine so se začele zbirati v sredo okoli desete ure zvečer na 55. cesti in Central Ave. Nigri so začeli metati kamenje v ulične kare in pobili so nad sto šip v trgovinah in privatnih stanovanjih.

300 moč policije je komaj ukrotilo 10,000 oseb broječo črno druhal, ki je bila vsa divja

Fisher Body

Seja slovenske skupine Fisher Body lokal št. 45 se vrši v soboto 25. junija ob 7:30 zvečer v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Vsi Fisher Body delavci so prošeni, da se gotovo udeležijo te seje. Razni govorniki bodo pojasnili položaj. Prosimo pa naše ljudi naj ne poslušajo komunističnih trobent na shodu, kajti ti jim več škodujejo kot koristijo. Delavci Fisher Body naj se borijo za svoje pravice in načela ne pa na zahteve, ki prihajajo iz židovsko-boljševiške Moskve. Potem vas bo tudi Amerika bolj upoštevala.

Iz bolnišnice

Mr. Louis Kastelic se je vrnil iz St. Luke's bolnišnice, kjer je srečno preстал operacijo. Mr. Kastelic stanuje na 5087 Stanley Ave., Maple Heights. Je tajnik društva sv. Družine št. 207 K. S. K. J. Sedaj se zdravi na domu in mu želimo, da bi kmalu popolnoma okrevl. Prosi prijatelje, da bi ga obiskali.

K molitvi

Članice podružnice št. 25 S. Ž. Z. so prošene, da se udeležijo skupne molitve nocoj večer ob 8. uri za pokojno Johano Rojc in sicer v Grdinovi kapeli na 62. cesti. Obenem bo vežbalni krožek izkazal zadnjo čast pokojnici.

Podružnica št. 25

Članice podružnice št. 25 SŽZ se prijazno vabi, da se udeležijo dobre zabave nocoj večer v spodnjih prostorih cerkve sv. Vida. Pridite v velikem številu, ker bo prav prijetno. — Odbor.

Simfonični orkester

Simfonični orkester mesta Clevelanda je v sezoni 1937-1938 priredil 113 koncertov, katere je poslušalo 62,722 oseb.

Proučevanje delavskih razmer v Evropi

Hyde Park, N. Y., 23. junija. Predsednik Roosevelt je včeraj imenoval odbor devetih mož, ki bo odpoval v Evropo, da tam na švedskem in v Angliji proučuje delavske razmere in odnose med delavcem in delodajalcem. V tem odboru so zastopniki delodajalcev, delavcev in finančnikov. Ljudje se bodo mudili v Evropi več mesecev, nakar bodo potom delavskega oddelka ameriške vlade poročali predsedniku, kaj so pronašli, in bo predsednik, ako uvidi, da je kaj stvarnega in dobrega, priporočil kongresu, da se enako razmerje vpelje tudi v Zed. državah.

Naši veterani

Slovinci, bivši ameriški vojaki, ki so člani Lake Shore Post, American Legion, priredijo v soboto zvečer piknik na prijazni Pintarjevi farmi v Euclidu. Ti fantje in možje znajo prav obilno postreči, in če želite v resnici dobro zabavo, pridite v soboto večer na Pintarjeve farme.

Piknik v soboto

Mladinski oddelek Maccabees organizacije ima piknik v soboto popoldne 25. junija v Puritas Springs parku. Vsi člani so vabljeni.

Baseball igra

Ob 6:15 nocoj večer se vrši zanimiva baseball igra v Gordon parku med igralci od fare sv. Vida in od fare sv. Pavla. Pridite! Pogreb Polomsky

Pogreb preminule Elizabeth Polomsky se vrši v ponedeljek ob devetih zjutraj iz pogrebnega zavoda.

Zdravniški urad

Dr. S. Braun je odprl zdravniški urad na 17105 Grovewood Ave.

\$350 vas čaka na pikniku Slovenskega doma

V nedeljo priredi organizacija Slovenski dom na Holmes Ave. izlet na prijazne Močilnikarjeve farme. Seveda boste vsi postreženi kot bratje in sestre, kajti direktorij Slovenskega Doma želi, da ne bo nihče godrnjal. Jedila bodo izvrstna in poceni, pijača pa najboljša, kar jo premore Cleveland in naša domača industrija. Na tem pikniku boste dobili tudi za \$350.00 vrednosti daril, kot električno ledenico, električne pralne stroje in enake predmete, ki so za korist gospodinjstva v hiši. Podrobnosti o tem pikniku ste že gotovo čitali v naših dopisih, da se pripravite kako in kaj pridite v nedeljo na Močilnikarjeve farme. Saj vas je lepa družba pri Slovenskem domu in ta lepa družba naj se v nedeljo zbere na skupnem izletu, kjer se boste v prosti in duhteči naravi po domače pomenili in zabavali. Vsi skupaj ste prijazno vabljeni. Prevoz na piknik in nazaj je zastonj.

Sweeney napada predsednika

Kongresman 20. okraja, kjer volji 15,000 Slovencev v Clevelandu, je včeraj zopet napadel predsednika Roosevelta, ker se slednji ne poganja za takozvani Townsend pokojninski načrt. Izjavil je, da je sramota, da predsednik ničesar ne naredi v prid starim ljudem. (Sweeney najbrž ne ve, da je predsednik vpeljal starostno pokojnino. Op. ured.) Townsend načrt, glasom katerega bi dobil sleherni človek, bogat ali reven, \$200.00 na mesec, ko doseže 60. leto, je edini izhod iz sedanje krize, je dejal Sweeney.

70,000 ljudi

Pravijo, da je v Ameriki križa in pomanjkanje denarja. Preteklo sredo se je v Clevelandu udeležilo 70,000 oseb baseball tekme med Clevelandom in New Yorkom. Cleveland je v obeh igrah zmagal. V New Yorku je pa skoro 100,000 ljudi zrla na borbo med Nemcem Schmelingom in črncem Louisom. Ti ljudje so plačali mnogo nad milijon dolarjev vstopnine. O, še je denarja dovolj v Ameriki za — zabavo!

Na Stuškovi farmi

V nedeljo 26. junija priredi podružnica št. 49 S. Ž. Z. prijazen izlet na Stuškove farme v Wickliffu. Žene in dekleta prav prijazno vabijo občinstvo k obilni udeležbi, ker se je odbor dobro pripravil, da vam bo postregel v vseh ozirih. Le pridite v nedeljo na prijazno Stuškovo farmo in boste s postrežbo popolnoma zadovoljni.

Ogenj v tovarni

V tovarni za izdelovanje barve Sherwin-Williams Co. na 404 Cuyahoga Ave., je nastal sinoči ogenj, ki je grozil, da vpepi cel četrt mesta. Tisoče galon barve je bilo v skladišču, kjer je pričelo goreti. Nastopilo je 17 kompanij požarne brambe, kateri se je tekoma dveh ur posrečilo ogenj omejiti. Požar je naredil \$50,000 škodo.

Delegatini

Društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ je izvolilo za svoji delegatini Mrs. Agnes Žagar in Miss Frances Petrich. Namestnici sta: Mrs. Theresa Lekan in Mrs. Theresa Janchar. Na zadnji seji je bilo klicano ime Miss Albine Zore, katere pa ni bila na seji. Na prihodnji seji bo ena navzočih članic dobila \$2.00. — Frances Petrich.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisnicah: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 147, Fri., June 24, 1938

Postava proti verižnim trgovinam

Največji prijatelj malega trgovca v Zedinjenih državah je gotovo kongresman Wright Patman iz države Texas, ki se že dve leti dosledno bori, da kongres sprejme postavu, ki je naperjena proti verižnim trgovinam in bo omogočila malim trgovcem, da se pošteno preživijo in da se zopet dvigne narodna prosperiteta, dočim so baš velike kompanije, zlasti pa verižne trgovine odgovorne za mnogo mizerije, ker ubijajo individualnost v človeku in se stekla ves denar v par žepov milijonarjev, namesto da bi bil bolj razdeljen na široke ljudske plasti.

Ni davno tega, ko se je kongresman Patman glede verižnih trgovin izjavil sledeče: V trgovini imamo gotovo poslovanja; nekdo mora producirati, nekdo mora imeti blago v skladiščih in nekdo mora to blago prodajati ljudem. Vse to delo je neizogibno. Brez ozira, kdo vse to vrši, najsi bo neodvisni prodajalec na debelo ali na lastnik verižništva, narejeno mora biti.

"Jaz sem za vsako pošteno metodo razdeljevanja blaga, ki cilja za tem, da so potrebščine cenejše za odjemalce. Ako bi bilo samo nekaj prodajalcev blaga na debelo in samo nekaj prodajalcev blaga na drobno, bi to pomenilo jako nizke cene za te prodajalce, ker ne bi bilo tekmovanja, toda nasprotni strani bi odjemalci bili prisiljeni plačevati ogromne cene za svoje potrebščine, kajti le par izvoljenih bi kontroliralo cene.

"Kadar govorim o verižnih trgovinah mislim vedno na one trgovine, ki poslujejo v raznih državah in so last par ljudi, ki se sploh ne brigajo za drugega kot za dolar. Ti lastniki verižnih trgovin živijo večinoma v New Yorku in so najboljši odjemalci Wall Streeta. Denar poberejo iz tisočih mest Zedinjenih držav in ga spravijo v svoje newyorške vreče, odkoder se nikdar več ne vrne v mala mesta, kjer je bil profit narejen. S svojimi besedami ne mislim na lokalne verižne trgovine, ki obdržijo ves denar doma, kjer poslujejo in ga ne pošiljajo v New York, da kopičijo že itak previseke gore zlata.

"Največja verižna trgovina v Zedinjenih državah ima danes 15,000 trgovin, ki prodajajo živež. To pomeni, da je samo ta trgovina izpodrinila iz poslovanja 15,000 samostojnih trgovcev. V vsakem slučaju je veliko bolje, da lastujejo trgovine lokalni trgovci, ne pa magnati iz Wall Streeta. To se tiče trgovin z živežem, z drugimi živlenskimi potrebščinami in tiče se tudi bank, ki stežajo svoje roke daleč ven iz mest, kjer so bile originalno ustanovljene.

"Pomislite, da imamo danes v Zedinjenih državah 1500 kompanij, ki lastujejo stotine verižnih trgovin. Ako bo moj načrt sprejet, tedaj bo prepovedano verižnim trgovinam, katerih lastniki ne živijo v dotični državi, kjer trgovine poslujejo, voditi trgovino. Tako bo denar ostal v državi in se ne bo kopičil samo v New Yorku.

"Moj predlog je že odobrila neodvisna liga ameriških bankirjev, ki so silno prizadeti radi silne konkurence od strani newyorških bankirjev. Mnogo držav je že sprejelo postavu, ki prepoveduje poslovanje bančnih podružnic, ako so lastniki originalnih bank državljani druge države.

"Ako bi sto korporacij lastovalo vse trgovine v Ameriki, tedaj bi bilo le sto lastnikov trgovin in največja siromaščina bi zavladala v deželi. To bi pomenilo, da bi sto predsednikov korporacij kontroliralo v Zedinjenih državah vse, kar se prodaja, od peanutsov pa do avtomobilov. Ljudje ne bi imeli nobene besede, nobene kontrole, plačevati bi morali, kot se jim diktira iz Wall Streeta. In cene bi bile tako visoke, da bi prišlo med narodom sigurno do revolucije.

"Moj predlog glede obdajanja verižnih trgovin bo pomagal vsem ljudem v Zedinjenih državah, razven par skopuhom na Wall Streetu v New Yorku. V resnici je moj predlog namenjen v največjo korist odjemalcev, kajti večja bo konkurenca, nižje bodo cene, bolj pravično bo narodno premoženje razdeljeno, imeli bomo manj milijonarjev, toda toliko več ljudi, ki se lahko dostojno preživljajo. Ako ne bomo uničili monopola, tedaj bo monopol nas uničil. Moj predlog je namenjen, da se regulira monopol, da se odstrani sebičnost iz trgovanja in se prepreči umazano skopušvo iz trgovine."

(Dalje prihodnjic.)

Kaj pravite!

Zakaj clevelandsko ameriško časopisje vedno vpije v Columbus za relief? Zakaj ne da klečat župana Burtona, ki ne zna gospodariti tako, da bi mestu imelo dovolj denarja, da bi skrbelo za svoje potrebe? Zato, ker hočejo zvreči krivdo lokalnega reliefnega vprašanja na governorja Daveya in ker hočejo zakrivati napake župana, ki so ga postavili na to mesto. Governor Davey pa ni kriv, če je v Clevelandu ni denarja za relief, kakor ni governor Davey kriv, če je v Cincinnati dovolj denarja za relief. Toda v Cincinnati imajo za župana moža, v Clevelandu pa lutko.

Republikanska stranka je imela pri zadnjih volitvah geslo, da morajo mesta sama skrbeti za svoj relief. Očividno so pa naši clevelandski republikanci na to pozabili, ker vpijejo v Columbus po novac za reliefarje, doma pa delajo z denarjem kot svinje z mehóm.

BESEDA IZ NARODA

Puščava

Cleveland, O.—Na potu v Kalifornijo sva z Mrs. Albino Vesel prevozile veliko puščavo. Moj namen je popisati le en kos puščave po državi Utah. Peljali sva se naprej od Salt Lake City. Bilo je okrog treh popoldne. Bilo je zelo vroče, a nikakor si nisva mogli potolažiti žeje, če sva še toliko popa spili. Mrzle vode je pa težko dobiti v puščavi.

Ko pripeljeva do začetka puščave, vidiva velik napis, naj vsak avtomobilist kupi gasolin prej, predno nastopi pot skozi puščavo. Drugeje so zopet napisali: Spalne sobe (kabine), zadnje tostran puščave.

Mrs. Vesel je silila, da bi se peljale kar naprej, jaz sem jo pa začela nagovarjati, da bi tukaj spali, ker sem se bala, da bi vozile ponoči. Mrs. Vesel pa, korajžna kakor je, je rekla: "Kar naprej bova šli nocoj. Kaj pa je to teh 80 milj. V eni do uri, pa bova skozi in na drugi strani puščave!" Veste, avto je bil njen, vozila je ona, torej sem se morala kar z njo peljati, ali pa sama na tem koncu puščave ostati.

Torej sva napolnili tank z gasolinom in si kupili večerjo, potem pa odrinili naprej. Bila je osma ura zvečer, sonce še ni bilo zašlo. Kar takoj je bilo vse pustokraj naju. Sami pusti holmci in pesek. Cesta pa lepa, kar se da. Široka pa samo za dva avtomobila.

Jaz sem se vedno ozirala nazaj, če bi privozil za nama kak avtomobil, ki sva ga prej srečali na potu. Pa ni bilo nobenega. Privozil pa ni en velik avto, v katerem so sedeli sami moški z velikimi klobuki na glavah. Kar bala sem se jih, kaj bi bilo, če bi se nama kaj pripetilo in bi se najinemu avtu zbrislo kolo, pa bi prišli tem moškim v roke. Seve, vse to sem pa previdno držala zase in moji soferki nisem nič omenila. Saj bi tudi ne pomagalo nič, ker ona ni verjela v strahove in se tudi bala ni nikogar. Vsaj tako je trdila.

Ko prevoziva kakih 25 milj, pripeljevi do gasolinске postaje. Ustava in kupiva nekoliko mrzle pijače. Tukaj tudi vprašava, koliko je še do konca puščave. Povedo nama, da je 80 milj. Torej nisva še v puščavi, ker puščava je dolga 80 milj. O Maričko pomagaj, kaj bo!

Ko prevoziva nadaljnih 25 milj, zopet prideva do gasolin-ske postaje. Tudi tukaj so bili veliki napis, da je tukaj zadnja prilika kupiti gasolin pred puščavo. O, da bi jih koklja brenila, pa še puščavo zraven! Ampak v oglaševanju pa verjeli, pa sva zopet kupili gasolina, da je bil tank s kopico poln. Še celo potačile bi ga bile rade, da bi ga šlo več notri. Seveda bi ne bilo prav, če ne bi zopet spili vsaka nekaj popa, ki pa ni bil tako dober kot je Potokarjev v Clevelandu.

Ko si tako privezujevi dušo, pripelje lep avto in pasažirji nama prijazno mahajo v pozdrav. I glej jih no, kdo bo pa naju poznal tako daleč po svetu. Ampak naju niso poznali osebno, samo naša avtomobila sta se pozdravila, ker sta imela oba ohijsko licenco. V avtu sta bila dva fanta Clevelandčana in veselo smo se pozdravili štirje Clevelandčani, ki smo se dobili tako daleč v puščavi. Fanta naju sprašujeta, kako je kaj v Clevelandu, midve pa nju, kje da sta bila in zakaj, in kako je kaj v Kaliforniji. Fanta sta rekla, da je zelo lepo po svetu, v Kaliforniji pa najlepše in najkar hitro greva tje. No, voščil.

smo si drug drugemu srečno pot in odpeljali vsak v svojo smer. Fanta sta bila doma iz Shaker Heights pri Clevelandu, za ime na pa ne vem.

Tako sva imeli midve še vedno 80 milj vožnje čez puščavo pred seboj in račun moje soferke se ni unesel, da bova v eni uri "zleteli" preko.

Pot je bila pa zelo lepa, noč tiha in mirna. Sem pa tje je šinil mimo naju kak avto z neverjetno brzino. Tukaj namreč ne poznajo postave, kako hitro smeš voziti. Tudi moja soferka je vozila po 75 in 80 milj na uro in se je zdela, da kar plavavi. Kako tudi ne, saj je bila tako lepa in ravna pot, kot bi jo zažrtal na papirju.

Nikoli ne pozabim, kako lepo je bilo, ko je sonce zahajalo. Vse razne barve so se odražale na belih holmcih. Kar hudo mi je bilo, kakopak, ker Mrs. Vesel ni mogla obžudovati te nebeske krasote, ker je morala voziti in paziti na pot. Jaz je pa tudi nisem hotela opozarjati na lepoto zahajajočega sonca, da bi je ne motila pri hitri vožnji. No, sem pa jaz gledala za obe. Parkrat sem jo res mislila pocukati, naj pogleda po obzorju, pa me je kar mrz stresel pri misli, če bi avto zdrknil v morje peska ob poti in kako bi izgledalo, če bi se prekopicevali po tej puščavi dve Clevelandčanki.

No, pa sva le srečno dospeli na drugo stran puščave. Bila je že trdna tema, ko dospeli ob 9:30 do gasolin-ske postaje. Tukaj vprašavi, če bi se dobilo kak kabino za jerperge. Da ne, so rekli. No, ta je pa lepa in pripravna. Pobaravi, kako daleč je do drugih kabin in dobiva prijazen odgovor, da "samo" 75 milj. To je pa trošt, to. Kar sapo nama je vzelo. Ko tako tam stojive odprtih ust in preplašenih oči, nam svetujejo, naj bi šle pogledat v železniški hotel, mogoče bo tam kaj. Smilile smo se jim, ko so videli, kako sva močno utrujeni.

Torej zdaj pa hitro v hotel vprašat za prenočišče. Tam lepo ponižno vprašam, če bi dobili dve na smrt utrujeni popotnici kak prostor, kamor bi položili svoji utrujeni glavici. Pa hitro dostavim, da je moj mož tudi železničar, misleč, da bo to kaj pomagalo, ker šarži moramo skupaj držati, kot je pripomnil frajtar generalu.

Strašno sva bili veseli, ko so nama hitro pripravili sobo in tudi mrzle vode so nama dali, pa ne za kopeli, ampak za piti. Sama ne vem, koliko sva jo popili in prav nič bi se ne čudila, če jim jo je drugi dan zmanjkalo.

No, pa kaj bi pripovedovala še posebej, da sva spali kot bi naju ubil, čeprav so železniški vozovi ropotali mimo vso noč kot so drugi rekli, ker midve jih nisva slišali.

Drugi dan pa zopet osveženi in spočiti naprej proti zlati Kaliforniji. In ker je prav te dni tako toplo, sem se tudi jaz spomnila, kako sva se z Mrs. Vesel vozili po vročem puščavskem pesku v državi Utah. Lepo je bilo in še bi šla, če bi me kdo vprašal.

Frances Medved.

Balinarska tekma na prostoru SDD na Jutrovem

Sezona piknikov, izletov v prosto naravo in drugih zanimivosti je zdaj med nami. Ravno tako je postalo zelo živahno tudi med balincarji, kjerkoli imajo igrišča, s katerimi so zlasti premljeni naši narodni domovi, nekateri z boljšimi, drugi pa kakor jim kažejo finančne raz-

mere. Na primer, Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. je brez dvoma največji, kar je slovenskih domov v Ameriki. Pri Domu imajo izvrstna igrišča. Pa še to posebnost imajo, da imajo tudi v spodnjih prostorih urejeno za balinati, tako da jih vremenski elementi popolnoma nič ne ovirajo, ne pozimi ne poleti.

Da pa ne bom nadalje omenjal raznih ugodnosti, katere nam služijo pri naših narodnih domovih v sport in zabavo, bom omenil, kaj je namen tega dopisa, kateri se bo pri koncu spreminil v prijazno vabilo oziroma apel na vse balincarje, kateri se udeležujete v tem priljubljenem športu.

Kar se tega športa tiče, naj mi bo dovoljeno omeniti, da je zlasti razširjen med notranjskimi rojaki in še posebno pa je priljubljen med Kraševci in Primorci. Zadnjih par let so se pričeli zavzemati tudi rojaki iz dolenske in gorenjske strani, kar znači, da se te vrste igra zelo hitro širi.

Ustanovili so se tudi balincarski klubi, kateri od časa do časa med seboj tekmujejo, pri čemer imajo naši narodni domovi korist. V mnogih krajih tudi ženski spol že tekmuje med seboj v tem športu. In čemu bi ne? Če povsod drugod napredujejo ter dosežejo vse, za kar se zavzamejo, zakaj bi pri tem zaostajale za nami?

Torej, da pridem k stvari. Kot je razvidno iz naslova tega dopisa, se bomo preskusili z Jutrovci v nedeljo 26. junija ob eni uri popoldne. Vršila se bo namreč zelo zanimiva balincarska tekma med Balincarskim klubom na Jutrovem, ki je odsek SDD na Prince Ave. ter med Balincarskim klubom s clevelandskega hriba, ki sestoji iz rojakov clevelandskega hriba in Garfield Heights.

Kot vselej ob takih prilikah, pride mnogo ljudi od blizu in daleč, zato vas tudi sedaj v imenu balincarjev kar najvjudneje vabim. To namreč ne bo balincanje kar tje v en dan, ampak bo šlo kar po notah. Ako poznate jutrovske balincarje, boste gotovo rekli, da imamo pogum. Ampak lahko rečem, da nas je tudi nekaj od kluba iz clevelandskega hriba, na katere se lahko zanesemo. Kaj praviš, France? Prepričani smo, da igrati z Jutrovci bo precej trd oreh za strel, toda pogum plača.

Zato pa rezervirajte nedeljo popoldne točno ob eni uri. Ako boste ob času, boste sedeli, ker bo precej sedežev na razpolago. Tudi ohladili se bomo lahko s hladnim pivom in drugimi okrepčili. Pa tudi z dobrim prihrankom nam bodo postregli prijazni Jutrovci in Jutrovke. Zato vam še enkrat kličem: pozdravljeni in na svidenje v nedeljo.

Frank Pugelj.

Halo! Prečitaj!

Kam si pa namenjen ali namenjena v nedeljo? Veš, še nič ne vem, na katero farmo jo bomo ubrali. Počakaj, ti bom jaz povedal, kje bo lušno. Pridi ali pridite na Božeglavo farmo, ki ima na pročelju zapisano: Silver Dime in se nahaja na Chardon Rd. Vabijo pa člani in članice društva Ribnica št. 12 SDZ na njih piknik in sicer mladinski odsek, za nedeljo 26. junija. Društvo je najelo dva mala konjička (ponyja) in če bo treba, jih bo pa še več. Joe Pograjc se je namreč na zadnji seji izrazil, da bomo vsi jahali in da se mora najeti tudi velike konje.

Torej v nedeljo pa le k nam. Tam, kjer se zbere društvo Ribnica, je dosti zabave in smeha. Odbor se je potrudil, da vam postreže prav po domače s pri-

grizkom in pijačo, pa tudi za srbeče pete bo poskrbljeno. Prvi truk odpelje izpred SND na St. Clair Ave. ob 9:30. Ustavi se gredeč na 169th St. in Grovewood Ave. ob desetih. Drugi pa odpelje ob 12:30 ter se ustavi tudi na Waterloo Rd. pred SDD ob eni uri. Vožnja stane na obe strani 25 centov. Vas vljudno vabi — odbor.

Marija Brenčičeva: DVE ROŽI

Mlada deklica pred kočo v hladni senci je sedela; zrla v rožico cvetočo, ki v gredici je dehtela.

Reče roža ji je ponosna: "Dekle, jaz ne cvetem zate! Kopljem v zarji se vsa rosna, pijem sonca žarke zlata.

Kot rubin sem živordeča — ti imaš pa blede lica. V meni je veselje, srčca. Jaz sem vseh vrtov kraljica."

Deklica je govorila: "Cveti, rožica vesela! Moja sreča je minila — cveti! — jaz sem odevetela."

Deklica zvečer — vsa bela — mirno je na odru spala; a na prsih ovenela roža ji je počivala.

Tiho so ljudje molili poleg mrtvega dekleta; njo in rožo so kropili: dva zvenela mlada cveta.

V nedeljo pa na farme!

Wickliffe, O.—Že je poletje tukaj s svojo krasoto in s svojo gorkoto, pa tudi z vročino. Človek si tako želi okrepčila v hladni senci. Naše sestre od Slovenske ženske zveze so odšle v staro domovino. Blagor jim, si bodo vsaj nekoliko ušesa ohladile. Kaj naj pa me počnemo, ki nismo tako srečne, da bi mogle iti z njimi? Obesit se ne gremo, še preveč lepo sonce sije. Pa smo tole pognutale. Vse članice podružnice št. 49 SZZ se zberemo v nedeljo popoldne, 26. junija, na Stuškovih farmah v Wickliffe, O., kjer bo ta dan naš piknik in se bomo tako izvrstno zabavale, da bi nas še one, ki so šle v staro domovino, zavdale, če bi vedele.

Da pa ne bo kdo mislil, da smo jim nevoščljive, zato bomo pripeljale s seboj tudi svoje možičke, ker brez njih itak ni nič. Pa tudi naše sinove in hčere, sosedo, prijatelje in znance. Da pa pri toliko udeležbi ne bi bil prostor premajhen, smo sklenile, da povabimo Jožeta Pograjca na naš piknik. On je precej ribniško navdahnjen, bi nam bil v takem slučaju v veliko pomoč s svojim nasvetom. Pa tudi vnet zagovornik je naše vrle Zveze in kot tak gotovo ne bo prezrl našega vabila. Zagotavljamo mu najpoljšče postrežbo.

In pa še nekaj! Ni še dolgo tega, kar sem brala, da so v Barbertonu ustanovili Slovensko moško zvezo. Ali sem bila tega vesela! Pa veste zakaj? Moja preljubezniva pokora mi vedno pripoveduje, da je ženska zveza čisto brez potrebe na svetu. (To mi pravi, kadar grem na sejo, ker ne more z menoj). No, sedaj pa vidim, da niso vsi moški tega mnenja. Zato si štejemo v čast povabiti te zavedne moške na to našo zabavo, ker vem, da bi se jim v družbi naših članic gotovo tako zelo padlo, da bi še tisto zapeli: Prepaj na ne gremo dam...

Če bi imel v resnici kdo toliko šnajta, da bi nas hotel posetiti, naj ne hodi v Cleveland, ampak naj vzame cesto št. 91, ki drži v Willoughby, do ceste št. 84. Ko pride na 84, naj obrne na levo in po eni milji vožnje je na prostoru.

Pa naših sosednih podružnic tudi ne smem pozabiti, pač pa jih prav prijazno vabim na naš piknik. Res da bo tisti dan več dru-

gih piknikov, pa jaz vam obetam, da bo pri nas najbolj fletno. Če ne verjamete, pa pridite pogledat. Najlepše pozdrave vsem skupaj in na veselo svidenje.

Mary Stušek, predsednica št. 49 SZZ.

IZ PRIMORJA

—Posledice mahuete pomladi. Trst, maja 1938. — Letošnja pomlad, ki se je pojavila še pred koncem zime, bo zapustila nepregledne posledice. V severni, pa tudi drugod po Istri ni bilo do 15. maja skoro nič dežja. Prvi sončni dnevi, ki so zvalili našega kmeta, da je pohitel s sajenjem in sejanjem, so ga močno prevarili. Krompir, ki se je zgodaj prikazal, ga je več tednov trajajoča suša popolnoma uničila tako, da so ga ponekod ponovno prekrili z zemljo v veri, da bo vnovič pognal. Med tem ko so po drugih naših krajih imeli nalive in sneg ter mraz, tega skoro v vseh delih Istre ni bilo, zlasti pa ne v dolici Trsta. Zato bodo ti kraji letos brez sena. Cene staremu senu se zaradi suše močno dvigajo, če ga je še sploh dobili. Prodajajo ga po 30. lir za sto. Posledica visokih cen senu pa je padec cen živini, ki naglo napreduje: danes znaša padec goveji živini že 20 odstotkov. Krava s telikom je stala v jeseni od 2,200 — do 2,400 — lir, danes pa jo kmet proda komaj za 1,800 lir.

Škoda na polju je vsestranska. Ponekod, zlasti v Italiji so morali kmetje žito pokositi in ga porabiti za živinsko krmo. Zato stalno narašča cena žitu in moki vseh vrst, zlasti tudi krušni mešanici, ki je danes že pod vsako kritiko. — Gospodinjje se stalno pritožujejo nad kvaliteto krušne moke, odnosno mešanice, iz katere ne morejo več delati domačih testenin ker se pri kuhanju čisto razležejo. Poleg tega pa so zaloge tudi krušne mešanice že popolnoma izčrpane. Kdor more si nakupi nekaj več krušne mešanice za domačo zalogo, toda teh je malo. Ravno tako ni dobiti v prodaji na drobno koruznega gresa.

Cena krcmpirju se je v zadnjem času močno dvignila, in komur ga je še kaj ostalo od semenja, ga lahko proda po 40. lir za sto. A tudi teh kmetov je zelo malo. Večina je takih, ki so ga imeli komaj še za seme. Zato se našemu kmetu obeta letošnje leto — glad, kar je zelo žalostno, toda pomoči ni nobene.

Trta, ki bi morala biti ob tem času že vsa v zelenju in ponekod tudi kmalu v cvetju, ne kaže še nobenega življenja.

Letošnja jesen bo za našega kmeta zelo žalostna, ker ne obeta dati kaj prida pridelka, nasprotno pa se cene vsakdanjim potrebščinam z vsakim dnem dvigajo.

Dalje je pričakovati, odnosno je napovedan višji odstotek raznih dodatkov krušni moki tako da bo samo 35 odstotkov pšenične moke, 65 odstotkov pa raznih primesi. Tako se bo kakovost krušne moke izdatno poslabšala in bo za domače testine popolnoma neuporabna. Saj je že iz današnje mešanice kruh kmalu neužit, nizek, trd in črn, skoro slabši od onega, ki so ga meščani dobivali med svetovno vojno.

Vsa ta žalostna dejstva imajo le eno dobro posledico, ki je ta, da se je naš kmet spet ves posvetil gospodarstvu in polju. Kjer le morejo izorjeto novo njivo, vse skrbno posejejo in zasadijo čelo bolj, kot med svetovno vojno. Toda letos bosta na žalost vsa ta skrb in trud rodila le malo sadu.

—Trst. — Umrla so: Lalović por. Casella Katarina 47 let. Hrašćak Franc 53. Hrovatin por. Sancin Josipina 41. Cerkenič por. Zafred Antonija 36. Valentič vd. Metlikovič Marija 81. Skoblar Marija 3. Piščanc Ernest 71.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Poznal sem samega sebe, do-
bro sem vedel, koliko znam in
kaj smem tvegati. Moj učitelj
v metanju tomahawka je bil
neprekosljivi Winnetou in me-
ril sem se v metanju toma-
hawka že z vse drugačnimi
ljudmi, nego je bil dobri naš
vodnik Israd s Šar planine na
Balkanu.

Pa ni mi bilo mnogo za "po-
skus," izgubljali bi čas.

Toda čakana res še nisem
metal in radoveden sem bil,
ali ga bom znal zasukati v loč-
nico kakor tomahawk. Posku-
sil sem lahko in poskus bi ne
bil čisto nepotreben. Saj se mi
je utegnulo vsak trenutek pri-
petiti, da bi si moral braniti
življenje s čakanom.

Vdal sem se.

"Koliko denarja imaš?" sem
vprašal Israda.

"Pet šest piastrov bo kveč-
jemu."

"Stavim sto piastrov proti
tvojim petim. Kake pogoje za-
htevaš?"

"Hm —!" je rekel. "Nik-
dar še nisi metal čakana, jaz
pa tvojega čakana še vaju ni-
sem. Najbolje bo, če vrževa
prej nekajkrat za poskušnjo.
Recimo trikrat?"

"Dobro!"

"In nato vrževa vsak še sa-
mo enkrat, tisto pa velja."

"Ta pogoj je prehud! Rav-
no odločilni met se utegne ska-
ziti."

"Dobro! Pa vrže vsak tri-
krat za resnico! Tisti dobi sta-
vo, ki bo trikrat vrgel najbo-
lje."

Ozrl se je naokoli.

"Tisto drevo tamle bo za cilj
jesen je. Sekira mora obitiati
v deblu."

Stali smo ob potoku, najbrž
je bil tisti, ki je izviral v use-
du, kamor smo sledili ubežni-
ke. Na bregu je rastlo redko
drevje, jeseni, jelše in starika-
ve, svrže vrbe. Močno protje
je poganjalo iz svrži. Nam
najbližnje drevo je bil jesen,
ki si ga je izbral vodnik za
cilj. Kakih šestdeset korakov
je bil oddaljen.

Razjahal sem in dal čakana
Isradu.

Razkoračil se je in sukal gor-
nje telo v kolkih, kot da skuša
njihovo gibčnost, preudarno
tehtal sekiro v roki in zamah-
nil v met.

Odžvižgala je, šinila trdo mi-
mo jesena in se zakopala v
zemljo.

Srejo je gledal za njo.

"Tale čakana je težji ko moj,"
se je opravičeval negotovo.

"Drugič bom zadel bolje."

Halef mu je prinesel sekiro.

Drugič je zadel jesen, pa
samo s toporiščem. Tretjič je
pa je vrgel bolje, sekira je res
zadela deblu, obitičala pa ni.

"Nič ne del!" je dejal v za-
dregi. "Samo poskusil sem. Ko
bom vrgel zares, bom gotovo
zadel, ker že poznam sekiro."

Sedaj pa ti, gospod!"

Jesen mi je bil preblizu, na
tistem sem si izbral za cilj sta-
rikavo votlo vrbo, ki je stala
daleč zadaj za jesenom. Ena
sama krepka veja je poganja-
la iz svrži, razraščena v krono
zelenih, listnatih mladik.

Najprvo sem moral navadi-
ti roko na težki čakana. Vrbe
za topot nisem nameraval za-
deti, le smer sem hotel pogo-
diti. Zato sem vrgel prav ka-
kor prej Israd in sekira je sfr-
čala daleč na levo mimo vrbe
ter se zarila v zemljo.

Zadovoljen se je smejal Is-
rad.

"O jej —! Pa bi rad dobil
stavo —!"

"Da!" sem dejal resno.

Drugič in tretjič sem
vrgel na videz še slabše. Spet
se je smejal Israd. Pa pustil

sem mu njegov smeh, navdil
sem roko na čakana in prepi-
čan sem bil, da cilji zadenem,
ko bo treba.

Halef, Očko in Omar, moji
tovariši, se niso smejali. Jezno
so gledali, nevoljni so bili, da
sem stavil. Prepričani so men-
da bili, da bom kar na prvi za-
mah zadel.

"Poskusila sva," je menil Is-
rad podjetno. "Sedaj pa bova
zares! Kdo vrže prvi?"

"Ti seveda!"

"Pa plačajva vsak svojo sta-
vo, da ne bo pomote! Očko naj
vzame denar."

Hm —! Dobri mladenič se je
bal, da mu ne bom izplačal
svojih sto piastrov —. Prepri-
čan je bil, da dobi stavo —.

Dal sem Očkotu denar, moj
tekmec je plačal svoje piastre
in prijel za čakana.

Res ni slabo metal. Trikrat
je vrgel in vsakokrat zadel de-
blo. Pa le v tretjem metu je s-
kira obitičala.

Ves razvnet je tlesnil v ro-
ke.

"Nobenkrat nisem zgrešil —!
In enkrat je čakana celo obiti-
čal —! Poskusi, gospod, če
znaš tudi ti tako!"

Topot sem moral vreči v loč-
nici, kakor vrže Indijaneec svoj
tomahawk.

Zamahnil sem, zakolobaril
čakana nad glavo, mu dal zalet
v ločnico, ki ga poznajo za ta-
ko orožje le Indijanci, in ga
vrgel.

Završal je, kolobaril v pol-
krogu trdo ob tleh, se polago-
ma dvignil, pa nenadoma stro-
mo padel in se zapičil v deblu
jesena.

Moji tovariši so zmagovito
kriknili.

Israd pa je majal z glavo.

"Slučaj, gospod!"

"Slučaj —? Motiš se!"

Halef je spet prinesel sek-
ro. Še dvakrat sem jo vrgel,
vsakokrat v ločnici in vsaki-
krat je obitičala v deblu.

Tovariši so mi vriskali zma-
go, Israd pa je nevrno majal
z glavo in trdovratno trdil, da
sem zadel samo slučajno.

"Če ne verjameš," sem de-
jal, "pa ti bom dokazal, da ni-
sem samo slučajno zadel."

Ali vidiš tisto starikavo vr-
bo za jesenom?"

"Vidim, gospod!"

"Tisto bom zadel."

"Gospod, več ko sto korakov
je oddaljena —! Ne boš je za-
del!"

"Čelo vejo bom zadel, ki po-
ganja iz svrži. Pa tako, da jo
bo čakana odrezal kvečjemu za
dlan nad svržjo."

"Gospod, čudež bi bil —!"

"Nikak čudež! Saj sem že
šestkrat vrgel čakana in roka
se je navadila na njega."

Vrgel ga bom, kakor ga me-
čejo Indijanci v Ameriki. Vi-
del boš, najprvo bo počasi ko-
lobaril ob tleh, pa se dvignil
in kakor bi ga sunil, s trikrat-
no brzino letel dalje. Poglej!"

Vrgel sem čakana. Kolobaril
je ob tleh, se počasi dvignil,
pa sunkoma in z veliko brzino
šinil kvišku, se obrnil in na-
meril na vrbo. Odsekana je
padla veja na tla.

"Pojd pa pogledj!" sem dejal
Isradu. "Točno za dlan nad
svržjo je odsekana, ostro ka-
kor z nožem. Sekira jo je za-
dela z ostrino."

Csupel je gledal Israd vejo.
Nasmejal sem se.

Halef pa je kar kričal od
veselja.

"Ti nisem pravil —! Kar naš
gospod hoče, to zna!"

Očko, daj effendiju denar!

Dobil je stavo. Naj jih vtakne
v žep, tiste piastre svoje sla-
ve!"

(Dalje prihodnj.)

Sto let je minilo odkar vo-
zijo parniki v Ameriko

Dne 23. aprila je minilo ravno
sto let, ko so prvi parniki priplu-
li iz Evrope v Ameriko. Tistega
dne je najprej priplul v New York
mali angleški parnik "Sirius" iz
Corka, nakar je nekaj ur nato
priplul parnik "Great Western,"
ki je odplul iz Anglije cele 4 dni
kasneje ko "Sirius." S tem se
je redna parniška zveza med Ev-
ropo in Ameriko začela.

Ta dva parnika nista bila pr-
va parnika, ki sta preplula At-
lantski ocean. Že marsikak par-
nik je poprej poskušal priti čez
ocean, marsikomu se to ni po-
srečilo. Če pa se je kakemu par-
niku to posrečilo, da je premagal
ocean, je ostalo le pri prvem po-
skusu. Pomisliti namreč mora-
mo, da je bilo nekako tako, ka-
kor je bilo z letali nad Atlant-
skim oceanom. Že davno je prvo
letalo preletelo ocean, marsika-
ku se je ponesrečilo. Vendar s
tem, da se je nekaterim polet
posrečilo, še dolgo ni bilo redne-
ga prometa.

Prvi parnik, ki je preplul
ocean, je bila jadnica "Sava-
nah," ki pa je imela tudi stroj
na paro ter se je premikala s po-
močjo koles na lopate. Ta ladja
je bila last neke ameriške dru-
žbe, ki jo je prodajala ruskemu
carju. Ladja je srečno priplula
iz Amerike v Petrograd ter je
med potjo enakomerno porablja-
la jedra in parni stroj za svoj
pogon. Ko so ruski strokovnja-
ki pregledali ta na pol parnik, se
jim je zdelo, da iz te moke ne bo
kruha, nakar ruski car tega pa-
rnika ni hotel kupiti. "Savanah"
se je vrnila v Ameriko, kjer se
jo spet spremenili v jadnico.

Tako je prvi parnik žalostno
končal svojo slavno začeto kari-
ero.

Tudi Holanci so si zgradili
nekak parnik "Curacao," ki je
tarikrat uspešno peljal iz Ant-
werpna v Ameriko, in sicer leta
1827, 1828, in 1829. Leta 1833
so v Kanadi zgradili parnik
"Royal William," ki je srečno
priplul v London. Toda vžle-
veliki reklami na vseh straneh
se javnost ni brigala za te po-
skuse. Nihče ni hotel dati de-
narja za nekaj tako nezaneslji-
vega. Rekli so, da je docela ne-
mogoče, da bi mogel parnik, ki
bo moral seboj voziti toliko ku-
riva, jemati seboj še kak drugi
tovor. Tako je ostalo vse le pri
posameznih poskusih in rednega
prometa s parniki še dalj časa
ni bilo. Jadnice so se ljudem
zdele bolj zanesljive. Kako dru-
gače sodimo dandanes!

Šele parnik "Sirius" in "Great
Western" sta začela redni parni-
ški promet med Evropo in Ame-
riko leta 1838.

"Sirius" je bil majhen parnik,

ki naj bi vozil le med Londonom
in Corkom. Ko so ga gradili,
nihče niti sanjal ni, da bo ta ma-
li parnik kdaj prevozil Ocean.
Medtem je Američan Julius
Smith že celih 6 let obdeloval
javnost in denarnike, da bi bilo
vendar le modro in koristno, ko
bi med Evropo in Ameriko začeli
voziti parniki. To se mu je na-
zadnje tudi posrečilo. S pomočjo
ameriških denarnih mož je usta-
novil Britansko in Ameriško pa-
roplovno družbo. Ta družba je
po Smithu najela mali parnik
"Sirius" za svoje namene. Dru-
žba je sicer dala zgraditi nov
večji parnik za promet čez
ocean, vendar Smith ni mogel
čakati, da bo veliki parnik zgra-
jen, zato so najeli kar mali "Si-
rius," da se promet prej začne.
Istočasno pa so nekaj takega na-
meravali Angleži, ki jih je Ame-
rikanec Smith hotel prehiteti.

Mali "Sirius" pa je bil za svo-
jo veliko nalogo le malo sposo-
ben in prikladen. Bil je preozko
zgrajen, zbog česar se je tako
gugal in zibal, da je bilo za po-
sadko in za popotnike prava mu-
ka voziti se z njim. Prav do vr-
ha je bil nabasan s premogom in
smolo, vendar je nazadnje le ko-
maj mogel prisopihati do New
Yorka. Pravijo, da je pred New
Yorkom mornarjem zmanjkalo
premoga in drugega kuriva, da
so nazadnje morali posekati
jambore na parniku in z njimi
kurili. Tako so srečno prišli v
newyorško luko. Za pot iz An-
glije v New York je mala ladja
potrebovala celih 19 dni. Ko je
mala ladja vrgla svoja sidra, so
na newyorški obali zagrmeli to-
javi obrežnih baterij in velikan-
ska množica ljudstva je klicala
ljunaškemu "Siriusu."

Tisti dan je bil v New Yorku
pravi praznik. Zakaj samo ne-
čaj ur za "Siriusom" je priplu-
la v luko še druga parna ladja
"Great Western." Zopet so gr-
meli topovi, zopet so klicale ljud-
ske množice. Bil je to za New
York zgodovinski dan. Bila je
to prva hitrostna tekma med
parniki čez Atlantski ocean. Ma-
li "Sirius" je vozil celih 19 dni,
nova angleška ladja "Great
Western" pa je vozila samo 15
dni. Prišla je v New York isti
dan ko "Sirius," dasi je 4 dni ka-
sneje odplula iz Londona. Da-
nes bi rekli, da si je priborila
"modri trak" prvenstva. Dolga
je bila tista vožnja, vendar je bil
začetek storjen.

Kakor rečeno, je bil "Sirius"
v službi ameriškega kapitala,
"Great Western" pa je bil last
angleške družbe "Great Western
Railway," ki je bila ustanovlje-
na kot železniška družba. Ta-
krat se je začel namreč po su-
hem močno razvijati železniški
promet. Tega je na Angleškem
vodila ta družba. Ko je bila ne-
koč seja upravnega sveta te dru-

žbe, je bolj konservativni ravnatelj te družbe zasmehljivo dejal:
"Če je stvar tako imenitna, pa
podaljšajmo železnico kar do
Amerike!" Stvar je bila izreče-
na v šali, postala pa je resnica.
Drugi ravnatelj so pograbili to
šalo in so sklenili na tistem zgra-
diti parnik, ki naj bi vozil do
Amerike. Tako je nastala ladja
"Great Western."

To je bil največji čezoceanski
parnik tedanje dobe. Načrte zanj
je naredil sloveči angleški inženier
Brumel. Ladja je bila do-
grajena meseca marca leta 1838,
nakar je odplula iz Londona v
Bristol dne 31. marca. V Bristol
pa je priplula šele dne 2. aprila.
Ampak kaka! Med potjo je nam-
reč na parniku izbruhnil požar,
ki bi bil skoro vso ladjo uničil. V
Bristolu so morali močno poško-
dovani parnik naglo in za silo
popraviti, da je mogel z zamudo
odpluti v Ameriko. Na parnik
se je poleg moštva vkrcalo še 7
popotnikov, ki so bili tako po-
gumni, da se niso bali smrti. In
je ladja dobro opravila svojo pr-
vo vožnjo, dasi je na poti čez
morje 11 dni divjal velik vihar.

IZ DOMOVINE

—V Savi je utonil. Na Majdi-
čevem jezu v Kranju se je v so-
boto popodne pripetila huda ne-
sreča. Dva Majdičeva delavca
sta tam popravljala deske za
primer, da bi narasla voda čez
nedeljo. Delavcu Petru Remicu
pa se je ena deska dvignila, da
je obvisel čez jez. Njegov tova-
riš ga je hotel rešiti iz opasnega
položaja, pa so bile njegove mo-
či prešibke. Tako je Remic pa-
del v vodo pod jezo. Nesrečnež
se je še dvignil in se skušal re-
šiti. Ko pa je stopil na kamen,
mu je spodrsnilo, da je ponovno
omahnil v vodo. Tovariš mu je
hitro pritekel na pomoč in ga
zavlekel na prod. Poklical je po-
moč in so Remica odnesli k vra-
tarjevi hišici, Jugobrunce. Pri-
spel je tudi zdravnik dr. Bežič. Z
umetnim dihanjem so hoteli Re-
mica obuditi k življenju, a je bi-
lo vse zaman.

—Nedavno je umrl na Pakem
pri Borovnici v 100. letu svoje
starosti g. Jereb Jožef. Pokojni
se je rodil 19. marca 1839 na Ži-
rovskem vrhu. Kot pastirček je
prišel k hiši, v kateri je bil po-
zneje gospo dar. Poročil se je 4.
avgusta 1864 in vzgojil petero
otrok. Njegov sin je umrl 3. ja-
nuarja 1938 — kot stari oče.

—Cimprski oče" so se torej ro-
dili v letih, ko je v Avstriji za-
vladal Franc Jožef. Bojeval se
je leta 1878 v Bosni in Hercego-
vini; zelo rad je pravil, kako so
jih turški vstaji napadali. Pre-
trpeti je moral marsikatero
"grenko" v teh bojih. — Vsi na-
pori pa niso mogli omajati te
korenine. Do lanske pomladi je
bil krepkejši kot njegov sin. Ze-
lo ga je potrla nesrečna smrt
hčere 22. januarja 1934 pod
opoldanskim brzovlakom. Ko mu
je pa umrl sin, tudi že stari oče,
je žalosten dejal: "Nace, mislil
sem, da bom umrl prej kot ti, pa
si me prehitel." Čutil je pa tudi
on, da se mu bliža zadnja ura.

—V zavetišču sv. Jožefa v
Ljubljani je umrl Ivan Nemec,
sodni sluga v pokoji. Ranjki, ki
se je rodil v Vrtojbi pri Gorici,
je dosegel visoko starost 91 let
ter bil 50 let sluga na tukajšnjem
sodišču.

—V Ljubljani je umrl Jože
Medvešek, knjižničar pravne
fakultete ljubljanske univerze.

DNEVNE VESTI

New York potrebuje za
relif \$137,000,000

New York, 23. junija. Mesto
New York bo potrebovalo pri-
hodnje leto najmanj \$137,000,-
000 za reliefne svrhe, ali za \$17,-
000,000 več kot v letošnjem letu.
Mestni relifni komisar je sicer
izjavil, da ne more prerokovati

kakšen bo ekonomski položaj v
prihodnjem letu in če bodo pri-
vatne industrije najeve več lju-
di, toda na podlagi današnjega
položaja ne more računati dru-
gače kot s svoto \$137,000,000.
Mesto New York je uvedlo že
mnogo izrednih davkov, da po-
maga brezposelnim. Samo da-
vek na cigarete prinaša mestu
\$12,000,000 na leto.

Amerikanci dolgujejo
davke mehikanski vladi

Mexico City, 23. junija. Se-
nat mehikanskega kongresa je
včeraj imenoval posebni pre-
iskovalni odbor, ki naj dožene,
da ameriški lastniki petrolejnih
zemljišč, ki so bila zaplenjena od
mehikanske vlade, dolgujejo na
davkih mehikanski vladi. Pred
preiskovalni odbor senata bodo
poklicani bivši lastniki zemlje,
kjer se je pridobival petrolej in
ki bodo pričali, da niso dobili za
prodano zemljo onega deleža, ki
jim je bil obljubljen od strani
ameriških in angleških kompa-
nij. Poleg tega so se oglasile me-
hikanske delavske unije, ki trdi-
jo, da omenjene tujezemske dru-
žbe dolgujejo delavcem na za-
ostalih plačah. Mehika bo plača-
la za zaplenjeno zemljo in pre-
moženje, toda najprvo bo dognala,
koliko dolgujejo tujezemske
družbe mehikanski vladi.

Nacionalisti se približali
rudnikom živega srebra

Cordoba, Španija, 23. junija.
Nacionalisti so prišli včeraj v
posest mesta Peraleda, ki je ja-
ko važno v mnogih ozirih. To
mesto se je dolgo upiralo navalu
nacionalistov. S padcem tega
mesta so nacionalisti spopolnili
svojo fronto napram Valenciji.
Obenem so se pa približali za de-
set milj svetovno znanim rudni-
kom živega srebra, ki se nahaja-
jo v Almadenu. Ti rudniki so
znani, da posedujejo najfinejše
živo srebro v največjih količinah
na svetu. Vrednost živega sre-
bra Almaden rudnikov se raču-
na letno na deset milijonov do-
larjev.

Nemčija žalostna, ker je
bil Schmeling poražen

Berlin, 23. junija. Vsa Nem-
čija je globoko potrla, ker je
"unser Max" bil pobit od ameri-
škega zamorca Joe Louisa. Sle-
herni Nemec je pričakoval, da bo
Schmeling gotovo zmagal.

Milijone Nemcev je ostalo ču-
jejih v četrtek zjutraj do 3. ure,
ko je radio prinesel novico, da
je bil Schmeling poražen. Po
vsej Nemčiji so bili zbrani Nemci
v gostilnah, restavrantih in
kavarnah, da poslušajo potek
borbe, ki je trajala samo dve mi-
nuti in pol. Sam Hitler je v svo-
jem gorskem bavorskem dvorcu
poslušal potek borbe in pravijo,
da je šel žalosten k počitku. Sle-
herni Nemec je pričakoval, da bo
Max Schmeling gotovo zmagal.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

na 872 E. 73rd St. 12 sob, se
lahko rabi za 2 ali 4 družine.
\$500.00 takoj, ostalo po \$34.80
na mesec. Odprto za ogled v so-
boto pop. od 2 do 5, in v nedeljo
popoldne. Za podrobnosti vpra-
šajte pri Jacob Tisovec, 1366
Marquette Rd., blizu 55. St. in
St. Clair Ave., tel. EN-4936. (148)

PRIJAZNO VABILO

Naši prijatelji in vsi
ostali rojaki so prijazno
vabljeni, da se oglasijo v
naših prostorih v soboto
25. junija, kjer jim bomo
servirali izvrstno
KOKOŠJO VEČERJO

Postreženi boste z vse-
mi dobrotami. Igrala bo
tudi izvrstna godba. Se
vkljudno priporoča

CAROLINE TAVERN

1161 E. 71st St.

ZDRAVNIŠKI URAD

Spodaj podpisani na-
znanja, da je odprl zdrav-
niški urad za splošno
prakticiranje zdravilstva na

17105 Grovewood Ave.

Uračne ure so od 10.
do 11. dopoldne in od 5.
do 6. ure popoldne. Lah-
ko tudi pokličete za sesta-
nek.

DR. S. BRAUN

17105 Grovewood Ave.

Tel. KEnmore 7118

Na domu je telefon

GLenville 5327

Velike posebnosti

Lamb breast, lb.12½c
Govedna za juho, ft.12½c
Teletina za ajmoht, ft.12½c
Sveži vampi, ft.10c
Mleto meso, ft.15c
Teletina za pečenje, ft.19c
Lamb Shoulder, ft.19c
Leg of Lamb, ft.21c
Teletinja za pohanje, ft.25c
Round Steak, ft.25c
Jako pcebne suhe mesene
klobase, ft.25c
Solatno olje, kvort,25c

Matt Križman

1132 E. 71st St.

Pri nas si prihranite denar.

IZ URADA SLOV. N.

D. NA ST. CLAIR Ave.

Tem potom se nazna-
nja tajnikom onih dru-
štev, ki pobirajo asesment
v Slov. nar. domu, da se
bo ta mesec pobiral ases-
ment v ponedeljek 27. ju-
nija, in to iz vzroka, ker
se v soboto 25. junija ne
more pobirati v spodnji
dvorani, ker se istotam
vrši svatba. V nedeljo
26. junija se pa itak ne
pobira asesmenta. Vlju-
dno se prosi vse članstvo
društev in pa tajnike, da
vzamejo to naznanilo v
naznanje in pridejo v pon-
deljek, 27. junija v spod-
njo dvorano, kjer se bo
pobiral asesment za ta
mesec. Prosi se tudi član-
stvo, da gotovo plača, da
se izogne sitnostim sus-
pendacije. — John Tav-
car, tajnik SND.

Hiše naprodaj

Hiša 6 sob, kopališče, nov
furnez, St. Clair blizu 76. ceste.
Cena samo \$2,200. — Hiša 10
sob, moderna, za dve družini,
Bonna Ave., bl

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

— Da, denar je manjkal, — odgovori Felsing. — Toda dal sem svojim tovarišem v vodstvu častno besedo, da denar ni ukraden, temveč da je dan za neko plemenito svrhu in da bo povrnil v teku treh dni.

Toda ko so trije dnevi pretekli, — se roga direktor, — ste izkupili za vašo častno besedo?

— Nisem, — odgovori tiho mladi učitelj, — ker človek, kateremu sem izročil denar, a za katerega bi dal tudi svoje življenje, me je pustil na cedilu in — je izginil.

— Kako se imenuje dotična oseba?

On ni odgovoril. Sklonjena glava je stal pred svojim tožiteljem.

Direktor je naredil par korakov po sobi in se končno zopet ustavi pred nesrečnim Konradom.

— Nočem, da vas upropastim, — je rekel odsekano, — in da odkrivam javnosti vašo sramoto, ki bi vam onemogočila vsako boljšo bodočnost, če v treh dneh za vedno zapustite ta zavod.

— Kako? — odgovori Felsing. — Pa veste vi, da imam pogodbo z upravo mesta na tri leta.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE
BLAGOPOKOJNE HČERKE IN
SESTRICE

Dorothy M. Cermelj

ki je v angeljskem življenju preminila pred štirimi leti.

Draga, ljubljena in nezabna hčerka in sestra. Se vedno v globokem jadu nad Tvojim grobom naše oko solzi in moči trato, pod katero nam počiva nad vse drago bitje. V žalostnem spominu Ti kličemo: Počivaj mirno, dragi angelj, do svidenja nad zvezdami.

Zalujoci:

Crist in Mary Cermelj, starši
Cristy ml., brat

Cleveland, O., 24. junija 1938.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do
\$5000 po Federal
Savings & Loan
Insurance Corporation,
Washington, D. C.

Sprejemamo osebe in družine
vse vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

— Dobro! Tedaj čakajte, da vam pogodbo uničijo in jo vržete pred noge, ker ne sme se dovoliti, da bi učiteljsko mesto zavzemal kak tat. Če v treh dneh ne zapustite te hiše, poslati hočem izveščaj mestni upravi...

— Dosti! — ga prekine Felsing. — Vidim, da ne poznate usmiljenja in da ste se odločili, da me vržete iz službe. Hočem prostovoljno oditi. V treh dneh ne boste več imeli razloga, da trepetate zavoljo mene. Ne bo se vam treba bati, da bi mogel vas vreči z mesta iz istih razlogov, radi katerih vi mene ugonablimate.

Felsing je nekoliko minut čakal na odgovor. Medtem je direktor molčal in mu stegnil znamenje, da je razgovor končan.

V svoji sobi se je vrgel mladi učitelj na stol in si pokrivil obraz z rokami.

— Jč treba, da dalje živim, — se je obupno vprašal, — s tem žigom sramote na čelu, ki ga — Bog mi je priča — nisim nedolžno? Ne bi bilo bolje, da naredim konec svojemu življenju.

— Ne, ne, tega ne smem storiti, ker moje življenje ne pripada samo meni, nego tudi onim, ki z njim računajo, ki na njem grade svojo srečo. — Uboga moja stara mama! Sme li tvoj sin prekiniti življenje z osramočenim imenom? In ti, ljubljena moja Helena, nimaš ti pravice zahtevati, da živim vsaj tako dolgo, dokler ne najdem človeka, ki edini more potrditi mojo nedolžnost in vrniti mojo čast.

Felsing hitro vstane in gre brzo k svoji pisalni mizi, na kateri je stala v lepo izrezanem okvirju slika neke dražestne, mlade deklice.

Vstran obupne in temne misli! — je vzkliknil. — Ne, ne, Helena; ne, ne, dobra stara mati, tega nočem izvršiti! Raje prenesem vse nepravice in nasilstva usode, kakor da bi se udal brez borbe.

S pogledom brezmejnega ljubezni in koprnenja je motril mladi učitelj drago sliko svoje zaročenke in nova moč izpolni njegovo zlomljeno dušo. Spominjal se je svojega preteklega življenja.

Njegovi roditelji so bili siromašni, toda pošteni. Njegov oče je imel malo trgovino in njegova družina je živela skromno in pristojno; imeli so celo nekaj prihranjenega denarja. Toda na njih nesrečo odpre v isti ulici neki bogati veletrgovec trgovino. Imel je petdeset trgovin v Berlinu in takšnemu mali trgovcu, kakor na primer Felsing, ne morejo konkurirati. Velika trgovina je pomenila smrt za vse male trgovine v tej ulici. Mnogi od teh malih trgovcev so takoj zaprli trgovine; samo Felsing oče se je upiral tej konkurenci. Ker je vzdrževal cene svojega blaga poredno s konkurenco, je bil prisiljen, da v trgovino vloži svoj pri-

hranek. Toda borba je bila enaka, trgovina Felsinga je od dneva do dneva propadala.

Ta nesreča je tako zadela poštenega in marljivega Felsinga, da je kmalu težko zbolel in umrl.

Njegova vdova je ostala z malim Konradom, ki mu je bilo tedaj deset let, sama in brez sredstev. Toda naučila se je z močnem delati in se boriti. Da bi dala sinu dobro vzgojo in da bi mu omogočila šolanje, se je lotila najtežjih in najnižjih poslov. Hodila je k bogatim ljudem snažiti pod in prati perilo.

Mali Konrad je šel v gimnazijo in bil tam odličnjak, ki so ga vsi profesorji vzljubili.

Toda nesreča se ni zapustila hiše. Njegova dobra mati, ubita od težkega dela, je obolela in po dolgi in težki bolezni umrla. Konradu je bilo štiriinajst let, ko je ostal na svetu sam kakor odsekan prst. Moral je prestatiti težke in strahovite borbe, da se je obdržal na potu, ki ga je začel. Razen za šolske naloge se je moral vsak dan brigati za kosček kruha in najpotrebnejšo obleko. Z velikim naporom je zvršil gimnazijo hoteč se posvetiti višjim študijem. Edini svetli žarek njegovega življenja je bila njegova Helena.

Bila je hčerka nekega sosedu, ki se prav tako kot njegove oče ni rodil pod srečno zvezdo, toda ki si je prizadeval, da da detetu čim boljšo vzgojo. Konrad je bil pet let starejši od Helene, toda oba sta že od najnežnejše mladosti čutila globoko simpatijo drug do drugega, dokler se ni v poznejših letih ta simpatija pretvorila v gorečo ljubezen. Istega dne, ko je bil Konrad imenovan za profesorja na neki berlinski gimnaziji, sta srečna zaljubljenca slavila zaročilo.

Toda človek obrača, Bog pa obrne!

Še prej je vstopil Felsing v socialistično stranko in se je vsled svojega dela in talenta hitro povzpел do samega vodstva. Istočasno je delal na gimnaziji, kjer je pokazal toliko talenta, da so bili vsi, ki so ga poznali, prepričani, da postane znamenit človek in enako se je godilo tudi v vodstvu stranke, kjer je vzorno vodil blagajno.

Konrad Felsing je imel malo prijateljev. Živel je skrito in z nikomer se ni spuščal v bolj intimne zadeve, če ga ni dobro poznal. Toda če je s kom sklenil prijateljstvo, tedaj mu je bil v resnici prijatelj, pripravljen za njega vse storiti.

Med redkimi ljudmi, ki bi se s ponosom mogli nazivati za Felsingove prijatelje, je bil mladi baron Hugo Palen, ki je tedaj študiral na univerzi v Berlinu. Pripadal je plemeniti obitelji barona Palena iz Kurlandije. Njegov oče, stari bogati baron Palen, poznan daleč preko mej svoje domovine, kot hud opozicionalec pretrograjski vladi, ga je poslal v Nemčijo, da se navzame onih svobodoljubnih idej, katerim je starel že dolgo let služil.

Hugo Palen je od očeta podedoval naklonjenost do svobode in je redno obiskoval vse socialistične shode. Na ta način se je spoznal s Konradom Felsingom.

Kmalu se je med dvojico

mladih razvilo srčno prijateljstvo.

Nekega zimskega dne pozno popoldne prihitel Hugo Palen nervozno v Konradovo poslovnico in ga zaprosil za kratek razgovor med štirimi očmi.

Ko je Konrad uvedel svojega prijatelja v neko separatno sobico, kjer ni mogel nikdo slišati razgovora, prime Hugo svojega prijatelja za roko in z drhtečim glasom vzklikne: — Konrad, danes stavim tvoje prijateljstvo na težko preizkušnjo.

— Moje prijateljstvo bode to izkušnjo sigurno lahko izdržalo, — odgovori mirno Felsing.

— Videli bomo, — nadaljuje Hugo Palen. — Konrad, potrebujem takoj dva tisoča tolarjev in ti mi jih moraš posoditi.

Iznenaden se Felsing umakne nekaj korakov nazaj in odgovori:

— Ti veš, da bi brez pomisleka storil, če bi bil v stanju, da tvoji prošnji zadovoljijo. Toda nimam denarja!

— Vem, da jih ti nimaš. Toda oni se vendar nahajajo v tvojih rokah, — pošepeče Hugo. — Vem, da se bo v blagajni stranke, katero upravljaš, nahajalo dva tisoč tolarjev.

— Kaj govoriš, Hugo! — vzklikne Felsing. — Kaj zahtevaš to od mene? Iz blagajne, ki mi je zaupana, ne smem niti najmanjšo vsoto vzeti, tudi za četrt ure ne. Ne, ne, Hugo! To si izbil iz glave.

— To pomeni, da me hočeš spraviti v propast, — je nadaljeval mladi baron. — Konrad, niti ne slutiš, kaj bi mi storil s to uslugo! Toda samo to ti povem: daj mi denar, reši mi življenje, sicer boš jutri vršil tužno dolžnost, da spremljaš moje truplo na pokopališče!

— Če je tako, — reče razburjeno Konrad, — tedaj je moja dolžnost, da ti pomorem. Dal ti bom denar iz strankine blagajne, samo povedati mi moraš rok, do katerega ga sigurno vrneš.

— Takoj hočem pisati svojemu očetu! — je prepričeval srečni Hugo svojega prijatelja. — V treh dneh računajoč od te ure, bodeš imel denar zopet v blagajni. Dam ti častno besedo!

— Ne sumim, da jo ne boš držal, — odgovoril Felsing. — Vem, da nočeš goljufati niti mene, niti naše stranke. Veš, da je to denar, katerega so zbrali za idejo naši revni delavci. Cidrtrgovali so kruh od svojih ust in od ust svojih otrok ter ga dajali stranki z uverenjem, da je vsak nov, ki ga dajo, namenjen za svetlo svrhu!

— Vem, — je mrmrljal Hugo, — vem tudi to, da hočem ostati vse življenje tvoj dolžnik.

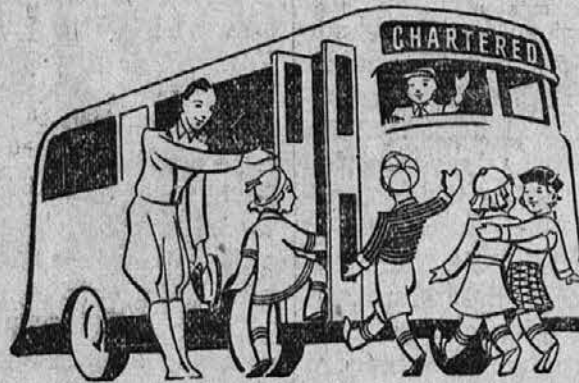
Ko je mladi baron prejel denar, vesel odhiti iz Konradove hiše.

Od tega časa Konrad ni imel več miru. Sicer ni dvomil o tem, da mu Hugo vrne denar. Toda misel, da lahko vsak moment pride revizija, ga je vznemirjala. Od dneva do dneva je rastlo njegovo razburjenje, ker Hugo ni niti prišel niti ničesar javil. Napočil je tretji dan, rok, da mu vrne denar. Konrad je prebil strahovito noč. Čim se je zdanilo, je pohitel na stanovanje svojega prijatelja.

Tu ga je pričakoval prvi

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POŠTAVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDerson 2978

"OTROCI imajo rajši

Chartered Coach"

Cerkveni uradnik nam je nekoč pojasnil glavne vzroke za vedno večjo rabo najetih busov od Cleveland Railway za cerkvene piknike.

"Da se najame bus, da dogodku več važnosti in več veselja mladini," je rekel. "Poleg tega gredo in pridejo vsi skupaj. Naši otroci bi bili zelo razočarani, če se ne bi poslužili najetih busov."

Oni, ki so odgovorni za varnost otrok, dajo prednost Cleveland Railway busom tudi. Oni poznajo vrednost varnosti, ki jo da s transportacijo popolnoma odgovorna kompanija.

Cene: Najnižja mogoča z najboljšo postrežbo. Za vse informacije pokličite MAIN 9500 ali pišite. Ako želite, se bo oglašil pri vas naš zastopnik, kadar hočete.

THE CLEVELAND RAILWAY COMPANY

udarec. Skrčil se je od začudenja, ko mu je gostilničar, pri katerem je Hugo stanoval, povedal, da je mladi baron pred tremi dnevi zginil in da sploh ni več prihajal v svoje stanovanje. V strahu, da se mlademu gospodu ni pripetila kakšna nesreča, je gostilničar celo zadevo prijavil policiji.

Konrad se je ves iz sebe vrazil na svoje stanovanje.

Pri vratih ga je čakala gospodinja in ga obvestila, da nekoliko gospodov čaka na njega.

Prišel je nadzorstveni odbor, da izvrši revizijo blagajne. Usoda Konrada Felsinga je

bila zapečaten. Blagajna je bila prazna. Na njegove besede, da je denar posodil radi važnih razlogov nekemu članu stranke in katerega ime noče povedati, so člani odbora odgovorili s pomenljivim nasmeškom. S sramoto in zasramovanjem je bil izključen iz stranke. Tri dni na to je zahteval od njega profesorski zbor, da se odpove službi.

SVETE'S FLOWER SHOPPE
MISS FRANCES SVETE, lastnica
6126 ST. CLAIR AVE.
HENDerson 4814
CVETLICE ZA VSE NAMENE
Točna postrežba—smerne cene.

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Ave.

Telefon: ENdicott 3113

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HENDerson 1126

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je Bogu vdan po dolgi in mučni bolezni za vedno preminul naš nadvse ljubljani in nezabni soprog ter dober in skrben oče.

FRANK MLAKAR

Blagopokojni je bil rojen dne 23. februarja leta 1888 v vasi Bloke pri Fari. Umrl je dne 21. maja ob 11:15 uri zvečer ter bil položen k večnemu počitku na Kalvarijo pokopališče iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., dne 25. maja ob 9. uri dopoldne. Pokojni je bil član samostojnega društva Ložka Dolina. Poleg tukaj močno zalujoče soproge in dveh sinov zapušta v stari domovini sestre Marijo, Johano in Jožefo.

V največji hvaležnosti nas dolžnost veže, da se najlepše zahvalimo vsem darovalcem vencev, kateri so bili položeni ob krti blagopokojnega soproga in očeta. Iskrena hvala vsem darovalcem za svete maše, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Najlepša hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago.

Iskrena hvala družini Zajc, Ponikvar in Stefanič iz Bradley, Ill. za udeležbo pri pogrebu. Najlepša hvala vsem onim, ki so prišli pokonika kropit, so pri njem čuli, nas tolažili ga med bočanjio obiskovali kakor tudi oni, ki so ga spremlili na pokopališče k večnemu počitku.

Hvala lepa samostojnemu društvu Ložka Dolina za točno izpolnilo posmrtnine ter nosilec krste na potu k večnemu počitku.

Najlepšo zahvalo naj prejme častiti Rev. Baraga za tolažilne obiske v bolnici kakor tudi za opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede. Hvala lepa pogrebni zavedu Jos. Zele in Sinovi za lepo urejen pogreb in vsq najboljšo postrežbo.

Ker nimamo vseh imen na razpolago, smo se poslužili skupne zahvale, kar nam naj darovalci in dobrotniki oprost. Končno se vsem najlepše zahvaljujemo, za kar so nam dobrega storili ob času največje žalosti v družini.

Dragi in nikdar pozabljeni soprog ter dobi in skrbni oče. Težka je misel, da Te ni več med nami. Vsi smo Te nadvse ljubili toda od vsega nam je ostal mrzel grob nad katerim v tugi in jadu objokuje drago izgubo žalostna soproga in ljubljena sinova. V globoki žalosti Ti ob svezem grobu kličemo: Počivaj v miru v hladni ameriški zemlji.

Zalujoci ostali:

Katie Mlakar, soproga
Frank in Carl; sinova

Cleveland, O., 24. junija 1938.

PIKNIK v nedeljo 26. junija NA MOČILNIKARJEVI FARMI

priredi z domovimi odseki in delniškimi društvi
SLOVENSKI DOM NA HOLMES AVE.

Oddane bodo 3 nagrade vredne \$350.

Rojaki so vljudno vabljeni. V slučaju dežja se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave.